

Cesta na Moravu

Jakub Pilař

Bydlím ve Žlebech, v obci, která leží ve Středočeském kraji. Dvakrát ročně jezdíme na návštěvu k tetě a strejdovi na Moravu. Tak tomu bylo i před dvěma lety.

Vyjeli jsme brzy ráno, byla ještě tma. To proto, abychom nečekali v kolonách aut. Jezdíme totiž po dálnici. A také jsme chtěli do Vyškova přijet co nejdříve. Pamatuji si, že pršelo a foukal vítr. Už cesta samotná, a to jsme jeli docela pomalu, byla úplně jiná, než kdykoliv předtím. Z bezohledných řidičů, kteří nás ve velké rychlosti předjížděli i přesto, že hustě pršelo, jsem měl docela strach. Obzvláště, když k tomu všemu začali troubit a blikat. Asi jim připadalo, že jedeme až moc pomalu. Ale tak to nebylo. Snažil jsem se usnout, ostatně, jako pokaždé, ale ten den se mi to nějak nedařilo. Neustálé svištění pneumatik, vítr narážející do okének auta a do toho všeho sílící déšť.

Když jsem přeci jenom usnul, probudila mne velká rána. Jako když něco ohromně těžkého spadne těsně vedle mne. Nebo, jako když mi vedle uší praskne velký, silný balón. Vůbec jsem v tu chvíli netušil, kde to vlastně jsem a co se to děje. Jen matně jsem viděl, jak nám před autem létají nějaké divné kusy. Nemohl jsem tomu uvěřit. Myslel jsem, že ještě spím. Pokračovali jsme v jízdě a vystrašeně se bavili o tom, co to mohlo asi být. Co se mohlo stát. Byla tma, spousta světél a čím více jsme se vzdalovali od místa podivné události, tím více jsme nad tím přemýšleli. Netrvalo však dlouho, a co se stalo, jsme se dozvěděli z rádia.

V protisměru došlo k dopravní nehodě. Nákladnímu vozidlu bouchla pneumatika a její zbytky poškodily další automobily. Naše auto našťastí ne. Dvě osobní auta, jedoucí za nákladním, nestačila dobrzdit a jedno z nich se přetočilo na střechu. Nákladní automobil skončil na boku. Další dvě auta jedoucí zřejmě velkou, nepřiměřenou rychlostí, narazila do tak již převráceného automobilu. Jedno čelně a druhé bokem. K nehodě byly okamžitě přivolány složky IZS a provoz byl ihned po jejich příjezdu na delší dobu pozastaven.

V první řadě bylo třeba zajistit všechny účastníky dopravní nehody. Respektive se postarat o jejich bezpečí. Po zjištění, zda nehrozí vznícení aut, zahájili hasiči vyprošťování raněných. Osobu zaklíněnou v kufru osobního automobilu vyprostili pomocí hydraulických vyprošťovacích nástrojů. Spolujezdce z druhého osobního auta museli vystříhávat. Souběžně hasiči vyprošťovali řidiče z nákladního automobilu převráceného na bok. Ve vyprošťování pokračovali u řidiče a jeho spolujezdce auta, které narazilo čelem. Po zajištění bezpečnosti všech účastníků nehody se započalo s odtahováním havarovaných aut a odklizením zbytků plechů. Hasiči na místě likvidovali i uniklé pohonné hmoty. Veškerá práce byla komplikována silným deštěm a větrem, který pozvolna sílil. Až v odpoledních hodinách se podařilo nákladní auto zvednout a odtáhnout. Teprve v tu chvíli byl obnoven plný provoz.

Večer jsme se dívali na televizi a teprve v ten okamžik jsem se skutečně bál. Jeli jsme jen kousíček od takové havárie. Ta „spoušť plechu“ vypadala děsivě. Auto na střeše, převrácený kamion, všude kolem policie, hasiči a záchranná služba. Odlehčením mi bylo konstatování, že zprvu hrozivě vypadající nehoda se překvapivě obešla bez vážnějších zranění.

Od toho dne jezdíme na Moravu zásadně za hezkého počasí.